

Siverth K. Heilmann

**30. April 2019
UPA 2019/63-1**

Forslag til inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at ophæve beskatningen af ophugningsstøtte til fiskefartøjer i det kystnære fiskeri.

(Medlem af Inatsisartut Jens Napaattoq, Partii Naleraq)

Atassut vil gerne sige tak til medlem af Inatsisartut Jens Napaattoq, Partii Naleraq, for nærværende forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at ophæve beskatningen af ophugningsstøtte til fiskefartøjer i det kystnære fiskeri, som vi fra Atassut har følgende bemærkninger til.

I løbet af 1950-erne under fiskeriets storhedstid og senere, var der ikke mindst fart på anskaffelse af fartøjer til det kystnære fiskeri, og senere blev fartøjerne gradvist større gennem anskaffelse af fartøjer til rejefiskeriet, heldigvis. Men når disse fartøjer blev udtjente blev det vanen, at de blev dumpet i vore farvande, primært i vore fjorde, men hvor nogle selvfølgelig blev ophugget på land eller brændt ned, hvis de kunne det.

Efter lang tid politiske krav og ønsker om, at vi gjorde noget ved forureningen, fik vi bl.a. endelig forbrændingsanlæg m.m., og indførte en kondemneringsordning for udtjente fiskefartøjer. Dette var et klart fremskridt, men selvom ordningen er ret ny, har vi, som følge af skiftende koalitioner, stadig store udfordringer, der skal løses.

Atassut har aldrig nogensinde accepteret, og holder fast ved dette, at det har været et krav at fartøjerne skulle fratages deres fiskerirettigheder når landskassen udbetalte ophugningsstøtte, samtidig med at man taler om generationsskifte indenfor fiskeriet, men på den anden side også siger, at vi skal begrænse antallet af fiskere og tilpasses ressource grundlaget. Det skal vi væk fra.

Ja, forslagsstilleren er inde på, at man kan tilpasse ordningen gennem finansloven, men det er også rigtigt som Naalakkersuisoq for Finanser også præciserer i sit svarnotat, at man desværre, som følge af Inatsisartuts lovgivning ikke kan komme uden om at beskatte ophugningsstøtten.

Men det skal vi ikke dvæle ved, da vi som landets lovgivende forsamling har mulighed for og pligt til at tilpasse lovgivningen yderligere. Fra lang tid har det været gældende, og dette gælder ikke kun fartøjer, at når man har modtaget en eller anden for støtte, så skal dette også indgå i den samlede beskatning, men når vi har fået restancer, så er det ikke unormalt, at vi nogle gange kan have svært

ved at forstå dette, men vi ved også, at dette kan undgås gennem målrettet oplysning, der som regel har positive konsekvenser.

Vi glemmer aldrig de meget positive konsekvenser og erfaringer for vores erhverv fra dengang da erhvervsstøtteordningen ESU stadig eksisterede, men de mange ændringer indenfor området i de senere år har gjort, at området er blevet meget bureaukratisk, hvor man skal igennem mange døre, når man vil etablere nye virksomheder, hvorfor vi fra Atassut ellers tidligere har fremsat et beslutningsforslag her i Inatsisartut om, at man gjorde området mindre bureaukratisk.

Efter at have have afvist forslaget kom de daværende Naalakkersuisut ud med nøjagtig det samme, som vi også kunne følge med i via pressen. Vi har tilpasset den kystnære fiskeriflåde, og gået væk fra træfartøjer og gået over til fartøjer af glasfiber, ligesom vi har haft konsulenter ansat til at rådgive om, hvordan man kunne modernisere ældre fartøjer, hvilket har været til meget stor glæde for fiskerne og vores økonomi.

Dengang da fiskeriets tilbagegang, som følge af nedgang i bestandene, ramte os alle hårdt økonomisk, har vi fra Atassut adskillige gange her fra talerstolen givet udtryk for, at fisken nok skulle komme tilbage i tilstrækkelige mængder, og at vores økonomi og fremtid så lys ud, hvis vi organiserede vores produktion på en god måde, i overensstemmelse hermed. Det er der mange tegn på, ligesom forholdene nok havde været bedre gennem en bedre politisk styring og støtte til etablering af varige arbejdspladser på land indenfor erhvervet.

Med disse bemærkninger indstiller Atassut, at man, i stedet for blot at afvise forslaget, henviser forslaget til grundig udvalgsbehandling, og at vi der finder en fælles holdning.

Tak.